Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 284

ſacerdotaliū ſono ꝛ ppl'i iubilātis vlulatu conſo/
no corruiſſe. Uidete quō vnuſq́ſq; ꝓprium ſeruet
officiū: explorator excubias: myſteriū meretrix: fi
dem victor: religionē ſacerdos. Hi piculū ꝓ lau/
de nō metuūt: illa ſuſceptos nec in piculis prodit.
Jſte ſollicitꝰ magis fidē ſeruare q̄ꝫ vincere: mere/
tricis ꝑus mandat ſalutē q̄ꝫ excidiū ciuitatis. Re
ligionis aūt inſignia arma ſunt ſacerdotis. Jam
illud quis nō plenū putet eſſe miraculi ꝙ ex tota
vrbe nemo ſeruatꝰ eſt niſi quē meretrix liberauit.
Hec ſimplicis hiſtoria veritatis eſt: que ſi altius cō
ſiderent admirāda ſignat myſteria. Jericho eñ fi
gura iſtiꝰ mūdi ē in quā de paradiſo h eſt hierl'm
illa celeſti eiectꝰ adā ꝑuaricatiōis ꝓlapſione deſcē
dit: h eſt de vitalibꝫ ad inferna demigrās: cui non
loci ſed moꝝ mutatio: nature ſue fecit exiliū. Lō/
ge eñ ab illo mutatus adā q̄ inoffenſa beatitudīe
fruebat: vbi in ſecularia peccata deflexit: incidit ī
latrones: in quos nō incidiſſet: niſi his mādati ce
leſtis deuiꝰ ſe feciſſet obnoxiū. Qui ſunt iſti latro
nes niſi angeli noctis atq; tenebraꝝ: q̄ ſe nōnū̄q̄ꝫ
trāſfigurāt in angelos lucis: ſed ꝑſeuerare nō poſ
ſunt. Hi ante deſpoliāt q̄ accepimꝰ indumēta grē
ſpūalis: ꝛ ſic vulnera inferre cōſueuerūt. Nam ſi
intemerata q̄ ſumpſimꝰ indumēta ſeruamus: pla
gas latronū ſentire non poſſumꝰ. Caue ḡ ne ante
nuderis: ſicut adā ante nudatꝰ ē: mādati celeſt' cu
ſtodia deſtitutꝰ ꝛ exutꝰ fidei teſtamēto: ꝛ ſic letale
vulnus excepit. Jn quo oīe genus occidiſſet hu
manū: niſi ſamaritanꝰ ille deſcendēs vulnera eiꝰ
acerba curaſſet. Nō mediocris iſte ſamaritanus
qui eū quē ſacerdos: quē leuita deſperauerat: nō eti
am ipe deſperit. Nec vocabulo ſecte deſpicias quē
verbi interꝑtatiōe miraberis. Samaritani etenim
vocabulo cuſtos ſignificat: hoc habet interpreta/
Ps. 114. tio. Quis eſt cuſtos: niſi ille de quo dictū eſt: Cu/
ſtodiens paruulos dñs? Jtaq; ſicut iudeus aliꝰ ī
lr̄a: alius in ſpū: ita ꝛ ſamaritanus: aliꝰ foris aliꝰ ī
occulto. Hic ḡ ſamaritanus deſcēdit. Quis eſt qui
deſcendit de celo: niſi q̄ aſcēdit in celū filius hoīs
qui ē in celo? Uidentes ſemiuiuū quē nemo pote
rat ante curare: ſicut illā que fluxu ſanguinis pro/
fluens: in medicis erogauerat oīe patrimonium
ſuū venit ſecus eū. Hic ē factus cōpaſſiōis nr̄e ſu
ſceptione finitimꝰ: ꝛ miſcdie cōſolatione vicinus.
Tex. ¶ Et alligauit vulnera eius infūdēs vinū ꝛ oleū.
Multa medicamēta medicus habet iſte: qbꝫ ſa/
nare ꝯſueuit. Sermo eiꝰ medicamētū ē. Aliꝰ eiꝰ
ſermo ꝯſtringit vulnera: aliꝰ oleo fouet: aliꝰ vinū
infundit. Conſtringit vulnera auſteriori ꝑcepto:
fouet remiſſiōe peccati: ſicut vino cōpungit denū/
Tex. ciatione iudicij. ¶ Et impoſuit inq̄t eū in iumētū
ſuū. Audi quō te imponat. Hic pctā nr̄a portat ꝛ
ꝓ nobis dolet: ꝛ paſtor impoſuit ouem laſſem ſu/
pra humeros ſuos. Hō eñ iumētis ſil'is factꝰ ē.
Et ideo ſupra iumentū ſuū nos impoſuit: ne nos
eſſemus ſicut equus ꝛ mulꝰ: ꝛ ꝑ nr̄i corꝑis aſſum/
ptionem infirmitates nr̄e carnis aboleret. Deniq;
duxit nos in ſtabulū q̄ eramus iumenta. Eſt aūt
ſtabulū in quo defeſſi longo itinere ſuccedere ſo/
lent. Duxit itaq; illū in ſtabulū dñs q̄ ſuſcitat a ter
ra inopē: ꝛ de ſtercore erigit pauꝑem: ꝛ curam eiꝰ
egit: ne eger ea q̄ accepat: nequaq̄ꝫ ꝑcepta ſuaret ī
q̄ cognouit aſina ꝑſepiū dñi ſui. Sed nō vacabat
ſamaritano huic in terris diu degere. Redeundū
eñ erat eo vñ deſcēderat. Jtaq; altero die. Quis
eſt iſte alter dies: niſi forte ille dñice reſurrectiōis Ps. 117.
de quo dictū ē: Hec ē dies quā fecit dñs. ¶ Protu Tex.
lit duos denarios ꝛ dedit ſtabulario ꝛ ait: Curā
illius habe. Qui ſūt iſti duo denarij: niſi forte duo
teſtamēta: que imaginē in ſe habēt eterni reg' ex/
preſſam: quoꝝ ꝑcio vulnera nr̄a curant? Redem
pti eñ ſumus ꝑcioſo ſanguine: vt vltime mortis
vltima vitaremꝰ. Hos ḡ duos denarios licet ho/
rum quoq; libroꝝ quattuor formas nō abſurdū
ſit intelligere. Accepit ſtabularꝰ. Qui ille? Forſi/
tan qui ait: Hec eſtimo ſtercora vt xp̄m lucrifaciā: Phil. 3.
quo curā haberet hoīs vulnerati. Stabularius
itaq; eſt ille q̄ ait: Miſit me xp̄us euangelizare. 1. Cor. 1.
Stabularij ſunt iſti qbꝫ dr̄: Jte in orbē vniuerſū Mar. 16.
ꝛ ꝑdicate euangeliū oīi creature: ꝛ q̄ crediderit ꝛ
baptizatus fuerit ſaluꝰ erit. Saluus vtiq; a mor/
te: ſaluus a vulnere qḋ infixū eſt a latronibꝫ. Be/
atus ille ſtabularius q̄ alteriꝰ vulnera curare pōt.
Beatus ille cui dixit ieſus: Qḋcūq; ſuꝑerogaueris
reuertēs reddā tibi. Bonꝰ diſpēſator paulus cuiꝰ
ſermōes ꝛ ep'le veluti ei ratione quā accepat ſuꝑ/
fluūt moderatū dñi mādatū ꝓpe immoderatio la
bore mentis ꝛ corꝑis executus: vt multos ab egri
tudine graui ſpiritalis alloquij diſpēſatione rele/
uaret. Bonus ḡ ſtabularꝰ ſtabuli eius in q̄ agno
uit aſinus ꝑſepiū dñi: ꝛ in q̄ greges claudunt ag/
noꝝ: ne frementibꝫ ad caulas rapacibꝫ lupis: faci/
lis in ouilia ſit ingreſſus. Spondet ḡ mercedē ſe
redditurꝝ. Qñ reuerteris dñe niſi iudicij die? Nā
licet vbiq; ſis: ſemꝑ ſtans in medio nr̄m: non cer/
naris a nobis: erit tñ tēpus quo vniuerſa caro te
aſpiciat reuertentē. Redde ḡ qḋ debes. Beati qbꝫ
es debitor. Utinā nos ſimus idonei debitores.
Utinā qḋ accepimus poſſimus exoluere: nec nos
aut ſacerdotij aut miniſterij munꝰ extollat. Quō
reddes bone ieſu. Promiſiſti q̄dem in celo bonis
copioſam eſſe mercedē: reddis tñ ꝛ cū dicis: Euge Matt. 2[5]
euge ſerue bone: qm̄ ſuꝑ pauca fuiſti fidelis: ſupra
multa te cōſtituā: intra in gaudium dñi tui. Ergo
qm̄ nemo magis ꝓximus q̄ꝫ q̄ vulnera nr̄a cura/
uit: diligamꝰ eū quaſi dñꝫ: diligamꝰ ꝛ q̄ſi ꝓximū.
Nihil eñ tam ꝓximū q̄ꝫ caput mēbris. Diligamꝰ
etiā cū q̄ imitator eſt xp̄i: diligamꝰ eū q̄ inopie al/
terius corꝑis vnitate cōpatit. Nō eñ cognatio fa
cit ꝓximū ſed miſcdia: q2 miſcdia ſm naturā. Ni
hil eñ tam ſm naturā q̄ꝫ iuuare cōſortē nature.

De eadē dñica Luce. x.

**In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: Beati oculi qui vi/
dent que vos videtis. Et reliqua. Omelia
Herici de eadem lectione.**

Familiare ꝛ quodammodo proprium ē
diuine ſcripture ſequentia precedentibꝫ
iungere: et ex premiſſorum ſcientia ad
ſenſum eorum que ſequuntur recto or
dine informare. Unde oportet ad lectionis huius
ſeriem pernoſcendam paulo ſuperius dicta ſancti
euangeliſte retexere: vbi legitur ꝙ reuerſis de of/
ficio predicationis diſcipulis: et vt moris eſt homi
num exultantibus: ꝙ etiam demonia eis ſubijce/
rentur ait eis dñs: Nolite gaudere ꝙ demonia vo
bis ſubijciūt: ſꝫ gaudete q2 noīa vr̄a ſcp̄ta ſūt ī ce/
lis. Et paucis interpoſitis ꝯuſus ad diſcipulos ait:

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0284
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG